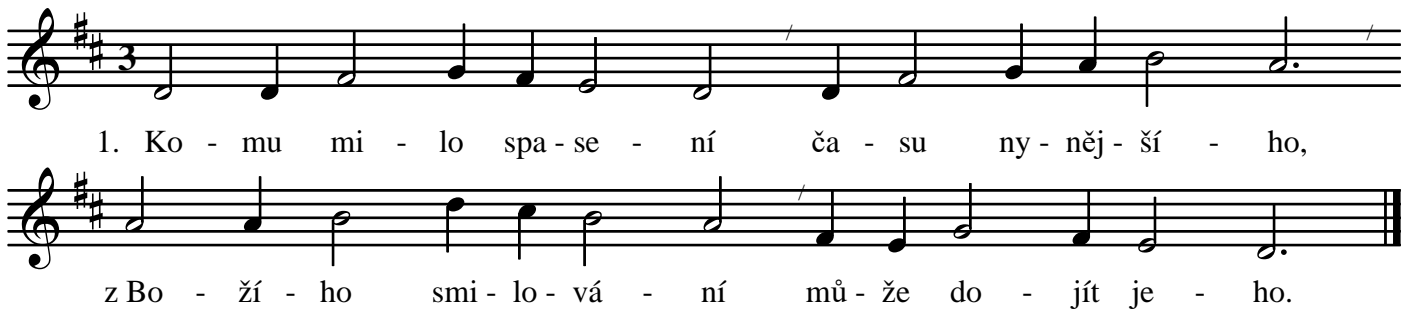

PÍSEŇ 0552

Komu milo spasení

1541

1. Ko - mu mi - lo spa - se - ní ča - su ny - něj - ší - ho,
z Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní mů - že do - jít je - ho.

2. Vždyť sám Pán všemohoucí nechtěl dopustiti,
aby v něho věřící měli se rmoutiti.
3. Protož evangelium, poselství milosti,
oznamuje národům k veliké radosti.
4. Syn v našem člověčenství v světě se ukázal,
v množství zjevných svědectví lásku svou dokázal.
5. Na smrt duši položil z veliké milosti,
svou nevinnou krev vylil, zjevil lásky dosti.
6. Na to Duch svatý poslán, by svědectví vydal,
Kristus byl oslavován, ve věrných přebýval.
7. A církvi dal Boží Syn moc na odpuštění,
neb na zadržení vin z jeho stanovení.
8. O co bezpečnějšího v světě může býti
nežli Nejsvětějšího slovům v tom věřiti?
9. K tomu církev vyvolil i tohoto času,
služebníky v ní vzbudil nebeského hlasu,
10. by jej ovce slyšely v shromáždění věrných
a k němu se hrnuly, nechaly bludů svých,
11. tak se znovu rodily v člověka nového,
v Krista se oblékaly, Spasitele svého.
12. Kdo miluje spasení, může ho dojíti
a z Kristova svědectví jím ujištěn býti.
13. Ó chvaliž, duše, Pána z takové milosti,
jež v církvi připravena! Rci jemu s vděčností:

14. Tobě chvála, Bože můj, také děkování
že jsi navštívil lid svůj ve svém slitování.

15. A co jsi byl připravil, dej toho užítí,
aby hříšný spasen byl, rač pomoc činiti.

Jan Augusta 1541, 1659, 1979 RN